

отъ същността на институтите и отъ народните нужди. Вместо да направи туй, министерството прѣдостави и библиотека, и музей, и рисувално училище на тѣхната незавидна сѫдба. На тѣхните директори, които или не се интересуватъ отъ повѣренитетъ имъ учрѣждения, или пъкъ сѫ обиколили посльдните съ китайски стѣни, прѣзъ които никой не може да прѣскочи, а себе си — съ ризици, ионроницаеми отъ никого и нищо, а най-малко отъ възмутеното обществено мнѣние. Въ отношение на културни институти се слѣдва пасивната политика на Д-ръ Шишмонова за «извоювани права», за прѣскъне щедро пари и за неотговорност и безконтролност на дворцовите приятели.

Не по-продуктивна отъ културната политика е и просвѣтителната. Тя се ограничава прѣзъ изтеклата година прѣди всичко съ единъ, издаденъ на 16. февр. 1907. год. „Законъ за изменение и допълнение на членове 73, 77, 80, 83, 84 и 166. и отменение на членове 85, 86, 167 и 169. отъ закона за народното просвѣщението и изменение на чл. 20. отъ закона за инструкцията на класните и основни училища“. Особно значение въ този новъ законъ иматъ два члена. Споредъ чл. 1. (чл. 73) учителите и учителките се прѣобръщатъ на скитници, които трѣбва да тро-